

2006. június 1., csütörtök

P6_TA(2006)0243

Energiahatékonyság (zöld könyv)**Az Európai Parlament állásfoglalása az energiahatékonyságról, avagy többet kevesebb – zöld könyv (2005/2210(INI))***Az Európai Parlament,*

- tekintettel az energiahatékonyságról, avagy többet kevesebb – bizottsági zöld könyvre (COM(2005)0265),
- tekintettel az épületek energiateljesítményéről szóló, 2002. december 16-i 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel hasznos hőigényen alapuló kapcsolt energiatermelés belső energiapiacra való támogatásáról szóló, 2004. február 11-i 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾ (kapcsolt energiatermelési irányelv),
- tekintettel az energiafelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapításának kereteiről szóló, 2005. július 6-i 2005/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel az energia végfelhasználásának hatékonyságáról és az energiaszolgáltatókról szóló, 2006. április 5-i 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a háztartási készülékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő feltüntetéséről szóló, 1992. szeptember 22-i 92/75/EGK tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2005)0119) („hetedik keretprogram”),
- tekintettel az Európai Közösségben az energiahatékonyság javítására készített cselekvési terv – a Tanács, az Európai Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága részére címzett bizottsági közleményről szóló, 2001. március 14-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Tanács és az Európai Parlament részére címzett, az energiapiacok liberalizációjának állapotáról szóló második bizottsági jelentéséről szóló, 2000. július 6-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság, valamint a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A6-0160/2006),

- A. mivel az energiahatékonyság a bevitt és a felhasznált energia közötti arány;
- B. mivel az energiafogyasztást hagyományosan a gazdasági növekedéshez kötötték, és az energiahatékonyság növelése megbontja az energiafogyasztás és a gazdasági növekedés közötti pozitív korrelációt, javítva ezáltal a gazdaság energaintenzitását;
- C. mivel az energia megőrzése az energiahatékonyság javításából eredhet;
- D. mivel az energiabiztonság kihívásaira, az emelkedő és gyorsan változó energiaárakra és a környezetvédelmi gondokra az energiahatékonyság jelenti a legnagyobb, leggyorsabb és legolcsóbb választ;

⁽¹⁾ HL L 1., 2003.1.4., 65. o.

⁽²⁾ HL L 52., 2004.2.21., 50. o.

⁽³⁾ HL L 191., 2005.7.22., 29. o.

⁽⁴⁾ HL L 114., 2006.4.27., 64. o.

⁽⁵⁾ HL L 297., 1992.10.13., 16. o.

⁽⁶⁾ HL C 343., 2001.12.5., 190. o.

⁽⁷⁾ HL C 121., 2001.4.24., 451. o.

2006. június 1., csütörtök

- E. mivel az EU-ban az energiafogyasztás évente átlagosan 1%-kal nő és az energaintenzitás az elmúlt 35 évben egyharmaddal csökkent, de az utóbbi időben ez az arány élesen zuhant;
- F. mivel a Bizottság kiszámította, hogy az EU a jelenlegi energiafelhasználásának 20%-át takaríthatná meg költséghatékony módon azon tanulmányok alapján, amelyek nem vették figyelembe a mai magas – és várhatóan a jövőben is érvényesülő – energiaárakat;
- G. mivel az energaintenzitás csökkentése nem vonja maga után a GDP-növekedés csökkenését;
- H. mivel az energiahatékonyság fontos az EU versenyképességének és a foglalkoztatásnak a növeléséhez, és a lisszaboni célok eléréséhez;
- I. mivel a becsült bruttó energiafogyasztás az épületek esetében eléri a teljes fogyasztás 27%-át; a közlekedés esetében annak 20%-át és az iparban annak 18%-át;
- J. mivel 2004-ben a 25 tagállamból álló EU-ban a tényleges energiafelhasználás 28% volt az ipari ágazatban, 31% a közlekedésben és 41% az épületeknél;
- K. mivel az elektromos áram átviteli és terjesztési veszteségei átlagban – a szállító és a fogyasztó közötti távolságtól függően – 10% és 12% között vannak, míg a hőenergia továbbítási és terjesztési veszteségei nagyobb mértékben változnak, és nemcsak a távolság, hanem a szigetelés módjának függvényében is;
- L. mivel egy EU-szerte harmonizált és bürokráciamentes teljesítménymérő rendszer az energiahatékonysági nyereségek mérésének hasznos eszköze lehet;
- M. mivel van jó néhány, az energiahatékonysággal kapcsolatos hatályos jogszabályszöveg, amelyeket már alkalmazni kell, és van egy, amelyet egy éven belül kell átültetni, és a tagállamok első nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveinek 2007. június 1-jéig meg kell születniük;
- N. mivel a meglévő irányelvek helyes átültetése és teljes végrehajtása jelentősen hozzájárulna az energiahatékonyság javításához, és így gazdaságunk energaintenzitásának költséghatékony módon történő csökkentéséhez;
- O. mivel, továbbá, a költséghatékonysági számításnak tartalmaznia kell a cselekvés elmulasztása miatti költségeket és a korai cselekvés, valamint a technológia elsajátításának várható gazdasági hasznát, amivel leszoríthatók a mitigációs költségek,
- P. mivel nincs a közlekedéssel kapcsolatos energiahatékonyságra vonatkozó keretirányelv;
- Q. mivel a pénzügyi keretre vonatkozó új megállapodásban jelentősen csökkent a kutatásra és fejlesztésre vonatkozó költségvetés;
- R. mivel a fogyasztók számára hozzáférhetőek az energiahatékony berendezések és technológiák – mint a hőszivattyúk, intelligens mérőműszerek és gázbojler felső formaszekrények – valamint energiaszolgáltatások, mégsem jelentős az ilyen áruk és szolgáltatások piaci bevezetése, noha a lisszaboni stratégia nagy súlyt fektet a tiszta technológiák terén induló új vállalkozások támogatására, mint a foglalkoztatás potenciális, új forrásaira;
- S. mivel ambiciózus energiahatékonysági politikára van szükség ahhoz, hogy megszüntethető legyen a technológiai lehetőségek és azok gyakorlati kihasználása közötti szakadék;
- T. mivel az iparnak az energiahatékonyság növelésében, valamint a CO₂ kibocsátás megfékezésében meglévő felelősségét a nagy hatékonyságú gyártás és a szennyezőanyag-kibocsátási szabványok, valamint az innovatív technológiák fejlesztése tükrében kell vizsgálni;
- U. mivel számos fogyasztó érzi úgy, hogy nem rendelkezik a hatékony energiafogyasztásra, valamint az energia tényleges költségére vonatkozó szükséges információkkal, azonban hajlandó lenne szokásait ennek megfelelően megváltoztatni, amennyiben különböző opcionális díjtételeket kínálnak, és ha az energiahatékony készülékek és járművek adatait részletesen tartalmazó átfogó címkézési rendszeren keresztül megfelelő tájékoztatást kapnának;

2006. június 1., csütörtök

- V. mivel az EU-nak 2020-ra a világ legfenntarthatóbb és leginkább energiahatékony gazdaságává kellene válnia;
- W. mivel európai, nemzeti, helyi és regionális szinten, valamint minden érintettnek és független szakértőnek szorosan együtt kellene működnie az energiahatékonyság területén;
1. sürgeti a tagállamokat, hogy az energiahatékonyság területén teljesen hajtsák végre az európai irányelveket, nevezetesen az épületek energiateljesítményéről, a kapcsolt energiatermelés elősegítéséről, az energiapiacok liberalizációjáról, valamint az energia végfelhasználásának hatékonyságáról és az energiaszolgáltatókról szóló irányelveket;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a tagállamok az energia területén hatályos valamennyi uniós jogszabályt teljes mértékben hajtsanak végre; javasolja a jogsérelemmel kapcsolatos eljárások felgyorsítását annak érdekében, hogy az intézmények hitelessége az európai jog érvényesítése terén növekedjen;
 3. emlékeztet arra, hogy amennyiben a tagállamok teljesen végrehajtanák a meglévő EU jogszabályt, 50%-ban máris teljesülne az EU 2020-ra megállapított 20%-os energiamegtakarítási célkitűzése;
 4. felszólítja a Bizottságot, hogy szolgáltatson világos és hozzáférhető információt az energiával kapcsolatos uniós irányelvek végrehajtásának helyzetéről, és felkéri a Bizottságot arra, hogy készítse a Közlekedési és Energiaügyi Főigazgatóság (DG TREN) honlapján közzéteendő havi tájékoztatókat;
 5. felkéri a Bizottságot, hogy elemezze a különféle jogszabályok kölcsönhatását (például a szennyezőanyag-kibocsátás kereskedelméről, a nagy égetőművekről, a szennyezés elleni integrált védelemről és szabályozásról, a kombinált hő- és villamos energia előállításról stb. szóló irányelvek) az energiahatékonyság ösztönzésében, és ennek az érintett ágazatokra gyakorolt hatását;
 6. felkéri a Bizottságot, hogy ha a komitológiai eljárás során a meglévő irányelvek alapján ezt megteheti, cselekedjen azonnal; e tekintetben rámutat a Bizottságnak a 2005/32/EK irányelv keretében fennálló kötelezettségére, hogy 2007 májusáig úgynevezett végrehajtási intézkedéseket fogadjon el olyan termékek csoportjaira, amelyek nagy lehetőséget biztosítanak az üvegházhatást eredményező gázok kibocsátásának költséghatékony csökkentésére;
 7. érdeklődéssel várja a Bizottság energiahatékonysági cselekvési tervét, és különös gondot fog fordítani annak biztosítására, hogy az összhangban legyen a korábbi jogszabályokkal;
 8. felszólítja a Bizottságot arra, hogy állapítson meg különféle energiahatékonysági forgatókönyveket az európai energiahatékonysági cselekvési tervben, különös tekintettel az energiafelhasználás, az energia-összetétel és a CO₂ csökkentéséből adódó következmények megállapítására;
 9. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a zöld könyvben megfogalmazott 20%-os energiamegtakarítási célkitűzés alapjául szolgáló olajár mostanra jelentősen megemelkedett, ami lényegesen megnöveli az energiahatékonysági intézkedések költséghatékonyságát; ezért felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően emelje meg a megtakarítási célkitűzést;
 10. felszólítja a Bizottságot, hogy az energiahatékonysági cselekvési tervben tegyen javaslatot mind európai, mind nemzeti szinten megvalósítandó gyakorlati intézkedésekre;
 11. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő koherens stratégiát az energiaellátás védelmére, az energiahatékonyság növelésére és a megújuló energiaforrások előmozdítására; úgy véli, hogy e tekintetben a különféle politikák területeinek ki kell egészíteniük egymást, és hogy tekintettel az EU szintjén létező számos kezdeményezésre, szabályra és projektre, a fogyasztók számára sok esetben lehetetlen felismerni azok sajátos céljait;
 12. úgy véli, hogy a megújuló energiaforrásokba és az energiatakarékos technológiákba történő befektetések növelése alapvető fontosságú, mivel ezek az energiaigény csökkentésének, az éghajlatváltozás kezelésének és az energiaellátás biztosításának kulcsfontosságú eszközei, és az EU számára is jelentős hasznot hozhat e technológiáknak olyan országokba történő exportálása, amelyeket várhatóan exponenciálisan növekvő energiafogyasztásuk arra kényszerít, hogy jelentős összegeket fektessenek környezettechnológiákba; ezért kéri, hogy a hetedik kutatási keretprogram biztosítson jelentős pénzeszközöket e technológiák számára;

2006. június 1., csütörtök

13. felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és az Európai Parlamenttel szoros egyetértésben és a tudományos tények figyelembe vétele mellett 2020-ra ambiciózus, de realiztikus célként tűzze ki az energia-felhasználás hatékonyságának legalább 20%-os javulását, és fontolja meg egyéni ágazati célok kitűzését a nemzeti sajátosságok, valamint a tagállamok által a múltban elért eredmények, illetve az új jogszabályok elfogadására, illetve a már hatályos, de még végrehajtásra váró jogszabályok alkalmazására való képességük figyelembe vételével;
14. hangsúlyozza, hogy a 2006/32/EK irányelvben meghatározott, kilenc év alatti 9%-os cél csak minimális cél lehet; hangsúlyozza, hogy a megtakarítási cél az eltérő trendek ellenére minden országban jóval évi 1 százalékpont fölött van; szükségesnek tekinti a nagyobb energiamegtakarítás megkövetelését, amennyiben a várakozások szerint, az energiafelhasználás tovább növekszik;
15. szeretné, ha a Bizottság felmérné az általa megvitatásra beterjesztett javaslatoknak a társadalom hátrányos helyzetű tagjaira gyakorolt hatását; különösen egyes adózással kapcsolatos javaslatok róhatnak aránytalan terhet ezekre az emberekre;
16. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a tagállamok ambiciózus és realiztikus kötelező éves célkitűzések alapján fogadjanak el nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveket; felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a nemzeti és helyi szintű végrehajtó szervek és programok megfelelő finanszírozásáról;
17. azt javasolja, hogy a Bizottság végezze el az energiahatékony nyereségek ellenőrzésére vonatkozó rendszer bevezetésével kapcsolatos igazgatási költségek hatásvizsgálatát; úgy véli, hogy a költség-haszon elvet valamennyi, az energiahatékonyságra vonatkozó jogalkotási kezdeményezésre alkalmazni kell, figyelembe véve a globális felmelegedés és az energiaellátás bizonytalansága miatti közgazdasági költségeket, tekintettel az energiahatékonyság fontosságára a CO₂-kibocsátás csökkentésében és az ellátás biztonságának javításában;
18. javasolja, hogy a Bizottság módszeresen értékelje a várt előnyöket, és állapítsa meg a javasolt intézkedések sorrendjét, elsőbbséget adva azoknak a területeknek és kezdeményezéseknek, ahol azonnal jelentős eredmények várhatók, pozitív példát szolgáltatva a tagállamoknak és azok állampolgárainak; ennek megfelelően azon a véleményen van, hogy ennek tükröződnie kell a nemzeti cselekvési programokban;
19. úgy véli, hogy a helyi energia és környezetvédelmi ügynökségeknek elsősorban az országot lefedő projekteket és programokat megcélzó energiahatékonysági alap létrehozásával kell pénzügyi támogatást biztosítani; úgy véli, hogy ezen túlmenően szükséges ösztönözni és ismertetni azoknak a szakmai közreműködőknek, szakértőknek a szerepét, akik energiaügyekben és a releváns technológiáról kiterjedt ismeretekkel rendelkeznek, és kiterjedt kapcsolataik vannak a különféle érintett ágazatokban, és közvetítőként járhatnak el a közigazgatási hatóságok és az ágazat befektetői között;
20. úgy véli, hogy a kohéziós és a strukturális alapok kialakítása során figyelembe kell venni a helyi és regionális szintű részvételt, és ezzel egyidejűleg különösen is figyelembe kell venni az EU támogatási programjaiban való helyi és regionális szintű részvételt, különösen akkor, amikor az „Intelligens energia – Európa” programot beépítik a „Versenyképesség és innováció” programba (CIP);
21. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az energiahatékonysági intézkedéseket, hogy felmérje azok elfogadottságát a fogyasztók körében, és, hogy erőfeszítéseit csak azokra az intézkedésekre összpontosítsa, amelyekkel a lehető leghamarabb kézzelfogható sikereket érhet el;
22. arra szólít fel, hogy minden intézkedést a kis-és középvállalkozásokra (KKV-kra) és versenyképességükre kifejtett hatásuk szempontjából hajtsanak végre; hangsúlyozza, hogy a KKV-knak igen fontos szerepük van az ipari energia felhasználási hatékonyság lehetőségeinek megteremtésében; elismeri, hogy a KKV-knak gondot okozhatnak az európai szabályozás által megkövetelt energia-hatékonysági intézkedések; felkéri a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet erre a témára, és amennyire ez technikailag lehetséges, ne csak közösségi támogatás formájában, hanem célzott tanácsadással és hálózatok kiépítésével is segítse a KKV-kat az információkhoz való hozzáférésben, illetve a legfrissebb technológiákat és a legjobb gyakorlatot érintő tapasztaltcserében;

2006. június 1., csütörtök

23. megjegyzi, hogy szükség van az energiahatékonyság javítását célzó erőfeszítések támogatására állami alapok felhasználásával; úgy véli, hogy az állami pénzeszközök felhasználása csak ott engedhető meg, ahol az elengedhetetlen, különösen az intézkedések kezdeti fázisában, amelyet követően azt vissza kell vonni, és piaci mechanizmusokkal fel kell váltani;
24. felismeri, hogy az új tagállamoknak nehézséget okozhat a finanszírozás biztosítása egyes költséghatékony energiahatékonysági intézkedések végrehajtására, az intézkedések induló költségei miatt, különösen a lakásszektorban; felszólítja ezért a Bizottságot annak biztosítására, hogy megfelelő strukturális finanszírozás álljon rendelkezésre az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) keretében a lakások esetében, és minimumként annak biztosítására, hogy az új tagállamok a teljes ERFA alapok maximum 10%-át a lakásszektorban az energiahatékonyság javítására fordíthassák;
25. továbbra is azon a véleményen van, hogy az energiapiacok liberalizációjának befejezése alapvető fontosságú a versenyképesség fokozása, az energiaárak kezelése és az ellátás biztonsága, és az energiahatékonyság fokozása céljából, és ezért felszólítja a Bizottságot, hogy intenzíven kövesse nyomon és ösztönözze a liberalizáció folyamatának végrehajtását a tagállamokban, de az innováció és a verseny fejlesztése érdekében támogatja egy kiegyensúlyozottabb keret létrehozását a beruházások ösztönzésére; megjegyzi, hogy ebben a keretben javítani kell a tagállamok és az EU szabályozási képességeit;
26. úgy véli, hogy a gazdasági ösztönzők és finanszírozási eszközök meghatározó fontosságúak az új energiatermékekbe és szolgáltatásokba végrehajtandó friss beruházások ösztönzésében; úgy véli, hogy ezért pontosan és világosan meg kell határozni a pénzügyi ösztönzők célját, tekintetbe véve többek között az európai termékek és szolgáltatások versenyképességét;
27. felkéri a Bizottságot, hogy segítse egy olyan jogalkotási környezet kialakítását, amely teljes mértékben támogatja és ösztönzi a magas hatékonyságú kapcsolt energiatermelési berendezések összes lehetőségét, különösen ezek ipari és KKV-k általi használatát, és kéri a tagállamokat, hogy a kapcsolt energiatermelési irányelvet reális és gazdaságilag megfelelő megközelítést tükröző módon hajtsák végre, amellyel elkerüljük az ilyen típusú befektetések korlátozását; továbbá felkéri a tagállamokat, hogy használják ki az ipari és energia-termelés során jelenleg kárba vesző energia felhasználására alkalmas már létező technológiák (pl. a trigeneráció) adta lehetőségeket, és terjesszék ki azok használatát;
28. sürgeti a tagállamokat, hogy teljes egészében hajtsák végre a kapcsolt energiatermelési irányelvet, hogy megvalósuljon a kombinált energiatermelésből fakadó óriási energiamegtakarítási lehetőség, és felhív az irányelvet kiegészítő európai kombinált energiatermelési kezdeményezésre, hogy világos és látható eredmények legyenek biztosítva az elkövetkezendő években; úgy véli, hogy a kombinált energiatermelés ösztönzésének be kell ágyazódnia minden kapcsolódó uniós politikai területbe, úgymint a környezetvédelmi, a kutatási, az oktatási, a verseny-, az ipar-, kereskedelmi és a regionális politikába;
29. úgy ítéli meg, hogy adóügyi intézkedésekkel a megfelelő ösztönző, illetve elrettentő hatást lehetne elérni az energia hatékonyság növelése és az energia hatékonyság növelésére alkalmas megoldások bevezetésének felgyorsítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az adórendszerekbe bele kellene építeni a „szennyező fizet” elvét;
30. úgy véli, hogy az adóztatás kiemelkedő szerepet játszik az energiahatékonyság javításában; úgy véli, hogy erőfeszítéseket kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok nemzeti adórendszerei pozitív diszkriminációt alkalmazzanak az energiahatékony eljárások tekintetében;
31. úgy véli, hogy multilaterális bankoknak és állami finanszírozó intézményeknek létre kell hozniuk egy energiahatékonysági alapot, amely biztosítja a pénzt az energiahatékonysági projektekhez; azon a véleményen van, hogy az energiahatékonysági célokat integrálni kell más ágazati politikákba, különösen a költségvetési politikába, a közlekedési és kohéziós politikába; úgy véli, hogy innovatív finanszírozási módszereket és szerződéses eszközöket kell javasolni, például mikrohitelket és magánvállalatok és önkormányzatok közös vállalkozásait annak érdekében, hogy aktívan bevonják a helyi partnereket és a döntéshozókat;
32. úgy véli, hogy a háztartási készülékekkel szerzett pozitív tapasztalatok alapján szükség van az energiahatékonysági címkék más termékekre történő kiterjesztése lehetőségének a vizsgálatára, vagy a fogyasztók tájékoztatását célzó más megoldásokra;

2006. június 1., csütörtök

33. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a helyi hatóságokat innovatív lépések megtételére az energiaforrások hatékony felhasználása érdekében, beleértve az alternatív forrásokból származó energia termelésének növelését adókedvezmények és az EU fokozott pénzügyi támogatásának segítségével;
34. úgy véli, hogy az átviteli és terjesztési veszteségek csökkentése érdekében ösztönözni kell az infrastruktúra és az összekapcsolás javítását; úgy véli, hogy a termelési pontokat ésszerűen kell elosztani a nemzeti területeken belül a lehető legközelebb ahhoz, ahol az elektromos áram felhasználása történik; megjegyzi, hogy a megújuló energiaforrások különösen alkalmasak a decentralizált áramtermelésre;
35. megállapítja, hogy az előállított villamos energia akár 10%-a a villamos energia továbbítása és elosztása során vesz el; felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy néhány tagállamban e veszteségek az előállított villamos energia több mint 20%-át teszik ki; felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek azonnali lépéseket a villamosenergia-továbbító és -elosztó hálózatokban bekövetkező veszteségek minimális szintre csökkentésére;
36. sürgeti a tagállamokat, hogy fokozott ütemben hajtsák végre a 2002/91/EK irányelvet; felkéri a Bizottságot, hogy gyorsan értékelje annak az energiafogyasztásra, valamint a gazdaságra gyakorolt hatását és – pozitív eredmény esetén – a tagállamokban már meglévő hasonló kezdeményezések alapján vegye fontolóra az irányelv hatályának teljes kiterjesztését minden épületre, különösen annak biztosítására, hogy minden 1000 m²-nél kisebb, meglévő lakóépületre érvényes legyen az a kötelezettség, hogy az épületelemek (például tetőszigetelés, ablakok) felújítása során azok energiahatékonysági színvonalát az érvényes új építési színvonalra kelljen emelni;
37. sürgeti, hogy a Bizottság a 2002/91/EK irányelv következő felülvizsgálata során tegyen többet a passzív vagy természetes fényforrások, a hűtés és a fűtés alkalmazásának ösztönzésére, és javasolja, hogy az irányelv hatályát terjessze ki a szigorúan vett épületeken kívül más városi létesítményekre és terekre is;
38. hangsúlyozza a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek kiemelkedő fontosságát, és annak szükségességét, hogy széles körben megismertessék azokat mindenkivel, hogy a társadalom, a nem önkormányzati szervezetek, az ipari ágazatok és a politikusok szintén befolyásoló szerepet tölthessenek be azok felvételében és figyelemmel kísérésében;
39. felszólít egy épületekkel foglalkozó európai kezdeményezésre, amely összehangolja az új épületekre vonatkozó energiateljesítmény szabványok frissítését, és ösztönzőket hoz létre a meglévő épületállomány felújításának felgyorsítására; úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani a passzív fűtésre és hűtésre; úgy véli továbbá, hogy a gazdasági hatékonyság maximalizálása érdekében a kezdeményezésnek koordinálnia kell az építésszektor, az ingatlanfejlesztők, a tulajdonosok és a helyi politikusok erőfeszítéseit, és magában kell foglalnia az ingatlankezelők képzését;
40. hangsúlyozza, hogy a 2002/91/EK irányelv hatályának minden épületméretnél ki kell terjednie a jelentős felújításokra is, továbbá megfelelő finanszírozást kell biztosítani a legnagyobb megtakarítási potenciált kínáló épülettömbök felújításának felgyorsítására; úgy véli, hogy indokolt esetben ezeket a projekteket össze kell kötni az érintett épületeket ellátó távfűtési rendszerek korszerűsítésével, azonban megállapítja, hogy a népességszám kritikus küszöbértéke alatt a távfűtés nem életképes;
41. meggyőződése, hogy világos célokkal és ösztönzőkkel erőteljesen támogatni kell a távfűtési rendszerek felújítását és korszerűsítését, valamint a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelést;
42. szorgalmazza, hogy az európai intézmények épületei az energiahatékonyság tekintetében feleljenek meg a leghigorúbb előírásoknak, hogy így ezek az épületek az innováció központjává váljanak;
43. úgy véli, hogy a tagállamoknak – többek között a tömegközlekedési járműpark felújítása során hatékony járművek vásárlásával, és az épületek nagyobb felújításainak elvégzésekor hatékonysági szabványok alkalmazásával – kell példát mutatniuk a kötelező energiahatékonysági intézkedéseknek a közszektorban történő alkalmazásában, ideértve például az építési beruházásokra irányuló közbeszerzési szerződések energiahatékonysági kritériumait; e tekintetben üdvözlő a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek bevezetését;

2006. június 1., csütörtök

44. úgy véli, hogy amennyire lehetséges, ezeknek a cselekvési terveknek a költséghatékony, egybevágó és piackonform, hatásvizsgálattal ellenőrzött keretfeltételeket kell teremteniük; úgy véli továbbá, hogy a cselekvési terveknek meg kell felelniük az energiapiaci struktúrában belüli egyes résztvevők szerepének;
45. üdvözlözi az állami-magán partnerségeket, mivel ezek jelentős eredményeket hozhatnak; megjegyzi, hogy miután közös céljuk az energiahatékonyság javítása az EU-ban, az állami és a magánszektor erőinek egyesítésével járó kombinált hatás nagyobb, mint az önálló erőfeszítések összege (például a tájékoztatási kampányokban és a jó gyakorlat elterjesztésében);
46. felszólítja a Bizottságot az energiaszolgáltatások szabad piaca létrehozásának ösztönzésére azzal, hogy ugyanolyan bánásmódot és áttekinthetőséget biztosít valamennyi szolgáltató számára, aminek révén az energiavállalatok kialakíthatják az energiahatékonyság alternatív üzletágát, és rávehetik őket arra, hogy nagyban hozzájáruljanak a fogyasztás csökkentéséhez;
47. felszólítja az európai intézményeket, hogy mutassanak jó példát különböző tevékenységeikben az üvegházhatású gázok kibocsátásának korlátozásával, az irodaépületekben a nagyobb energiahatékonyság révén, és minden alkalmazott berendezésüknél az alacsony szénfelhasználású utazással stb.; úgy véli, hogy különleges erőfeszítéseket kell tenni a Parlament tagjainak utazásával összefüggésben, ami a Parlament több helyszínen való működésének a felülvizsgálatát jelenti, és alacsony szénkibocsátású járműveket a sofőrszolgálatnál stb.;
48. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közbeszerzéseknél alkalmazott kiválasztási kritériumok közé vegyék fel az energiahatékonyság magas szintjét;
49. rámutat arra, hogy az energiaszolgáltató társaságok energiamegtakarítási teljesítményszerződéseken keresztül nyújtani tudják az épületeknek az energiahatékonysági javításokkal kapcsolatos felújításához szükséges szolgáltatásokat, anélkül, hogy a vállalkozónak kezdeti befektetéseket kellene végeznie;
50. úgy véli, hogy a környezetvédelmi állami támogatás közösségi irányelvi felülvizsgálatának összefüggésében lépéseket kell tenni az energiahatékonysági intézkedések vizsgálatának további ösztönzésére;
51. rámutat arra, hogy az EU regionális politikai alapjait olyan régióközi projektek finanszírozására is fel lehetne használni, amelyek biztosítják a szakértelem átadását az energiahatékonysághoz szükséges új technológiai fejlesztésekkel nem rendelkező tagállamoknak és régióknak;
52. emlékezteti a tagállamokat, hogy a Bizottság energiával kapcsolatos oktatási kezdeményezésével együtt a polgárok információval történő ellátása főként nemzeti, regionális, illetve helyi felelősség, és felszólítja a tagállamokat, hogy növeljék a polgárok és a magánszektor információkkal történő ellátására tett erőfeszítéseiket; úgy véli, hogy tájékoztatást kell adni a költséghatékony technológiákról és a rendelkezésre álló erőforrások egyre szűkebb mivoltáról; felszólítja a Bizottságot, hogy a megfelelő nemzeti, helyi és regionális intézményekkel együtt támogasson egy, az egész EU-ra kiterjedő az energiahatékonyság legjobb gyakorlatáról szóló tájékoztatási és tudatosítási kampányt és támogassa a kiválósági hálózatokat;
53. ismételten hangsúlyozza az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ (EU kibocsátási kereskedelmi rendszer, ETS) fontosságát az iparon belül az energiahatékonyság javításának ösztönzésében, a CO₂ kibocsátás csökkentésében és az EU jelenlegi és 2012 utáni kiotói kötelezettségvállalásai teljesítésében; felszólít a légügyi ágazat beillesztésére az EU az ETS-be;
54. felszólítja a tagállamokat, a regionális és helyi hatóságokat, hogy csökkentsék az állampolgároknak és a magánszektorban a hatékonyabb energiafelhasználást célzó közkezdeményezéseit akadályozó bürokráciát;
55. megjegyzi, hogy a kommunális hulladék nagymennyiségű kémiai energiát tartalmaz, amelyet gazdaságosan fel lehetne használni, ha a környezetvédelmi feltételeket is javítanák;

(¹) HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

2006. június 1., csütörtök

56. hangsúlyozza, hogy jelentős energiatartalékok rejlnek a szénben, valamint technológiai lehetőségek a szén hatékony és tiszta elégetésében és gázzá, valamint dízel üzemanyaggá történő alakításában;
57. felhívja a tagállamok figyelmét a régi fűtő- és áramtermelő létesítmények modernizálásának szükségességére;
58. úgy véli, hogy miután az Európai Unió különböző időzónákat ölel át, a határokon átívelő villamos-hálózatok lehetővé teszik a csúcsfogyasztási időszakokban az energiaellátást, és jelentősen csökkentik a készlettermelőkapacitás fenntartásának szükségességéből adódó veszteségeket;
59. felszólítja azokat a tagállamokat és a régiókat, ahol nagy iparosodott-városiasodott területek találhatóak, hogy mérjék fel a kapcsolt energiatermelés lehetőségét, és a hulladékenergia mennyiségét ezeken a területeken;
60. felhívja a Bizottságot, hogy maradéktalanul hasznosítsa a SAVE és az „Intelligens energia – Európa” projektekből a tagállamok körében nyert tapasztalatokat, és a legjobb gyakorlatok terjesztésével és megosztásával sokszorozza meg erőfeszítéseit;
61. üdvözlözi a Bizottság CARS21 kezdeményezését, és úgy véli, hogy szükség van a szállítványozás integrált megközelítésére; azonban úgy ítéli meg, hogy ez a megközelítés nem járhat együtt a részvényesek kötelezettségeinek csökkentésével; hangsúlyozza, hogy szükséges és fontos kidolgozni egy, a szállítványozási energiahatékonyságra vonatkozó keretirányelvet; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki nemzeti kezdeményezéseket a fenntartható szállítványozásra vonatkozóan, a városi mobilitásra, a vasúti infrastruktúrára, az energiahatékony autókra és a szállítási eszközök kombinálására összpontosítva; úgy ítéli meg, hogy az EU-nak értékelni kell a jelenlegi hatékonysági szabványokat, és amennyiben lehetséges, újakat ajánlani a személygépkocsik számára a gyártókkal történő önkéntes megállapodások értékelése után;
62. úgy véli, hogy a városok működése energia szempontú értékelésének, a városi közlekedés – különösen az összeköttetések – tekintetében, elsőbbséget kell kapnia, és megfelelően foglalkozni kell vele a strukturális alapokból származó támogatások kritériumai között;
63. megállapítja, hogy az újonnan kifejlesztett repülőgépek már jelentősen kevesebb üzemanyagot fogyasztanak, és egyúttal indítványozza, hogy ezen a területen gyorsítsák a kutatást;
64. emlékeztet arra, hogy az Európában 2004-ben elfogyasztott kőolaj nagyjából 59%-át a közlekedési ágazatban használták fel, és a fennmaradó részből 17%-ot épületekben, 16%-ot nem energiacélú felhasználásoknál, 8%-ot pedig az iparban; megállapítja, hogy a Bizottság várakozása szerint az energiaszükséglet a közlekedési ágazatban 2030-ig legalább 30%-kal bővül, ezen belül a légi közlekedés évi 5%-ig terjedő emelkedést jelenthet, ami tovább növeli a kibocsátásokat és az importált energiától való függőséget;
65. a közlekedési ágazat tekintetében olyan átfogó stratégiát szorgalmaz, amely a fosszilis üzemanyagok használatának fokozatos megszüntetését és a CO₂-kibocsátás minimális szintre csökkentését célozza a közlekedési ágazatban, beleértve a legújabb technológiájú biohajtóanyagok jóval nagyobb arányú előállítását és felhasználását a Bizottság biohajtóanyagokra vonatkozó stratégiájával összhangban, valamint az alacsony kibocsátású járművek sokkal nagyobb mértékű pénzügyi ösztönzését, amint arra a Bizottság a személygépkocsikra vonatkozó adókról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatában (COM(2005)0261) már javaslatot tett;
66. úgy véli, hogy a Bizottságnak mielőbb javaslatokat kell előterjesztenie a közlekedési ágazaton belül az energiahatékonyság és az energiamegtakarítás fenntartható, hosszú távú javítására, beleértve a következők elérését szolgáló jogalkotási javaslatokat: a) kétszeresen hatékony üzemanyag-felhasználású személygépkocsik és kisteherautók; b) a közúti és légi közlekedés vasúti és vízi közlekedés felé való áttérése; c) a tömegközlekedés bővítése;
67. úgy véli, hogy a közlekedés – különösen a közúti közlekedés – bővülése az egyik legfőbb akadálya annak, hogy Európa energiaigényét mérsékelni lehessen; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az európai személygépkocsi gyártókkal kötött önkéntes megállapodás keretében elért eredményeket, és a kitűzött célok elérése érdekében szükség esetén vegyen fontolóra további intézkedéseket;

2006. június 1., csütörtök

68. úgy véli, hogy a tömegközlekedési eszközök – különösen a nagyvárosokban – kedvező lehetőségeket kínálnak a városi mobilitást szolgáló új és hatékonyabb megoldások előmozdítására; felhívja a tagállamokat, hogy közbeszerzési eljárások és adókedvezmények alkalmazásával támogassák a hatékonyabb közlekedési eszközök használatát, hozzájárulva ezzel a tisztább és hatékonyabb járművek és üzemanyagok piacainak megerősítéséhez;
69. felszólítja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő azokat a piacátalakítási programokat, amelyek felgyorsítják a rendelkezésre álló leghatékonyabb technológiák, például a kombinált hő- és villamosenergia előállítás (CHP), és az olyan élvonalbeli technológiáknak a piacon történő elterjesztését, mint az energiahatékony „A+/A++” osztályú felszerelések, és felszólítja a Bizottságot, hogy fontolja meg Európában a „top runner” megközelítés bevezetését;
70. támogatja a belső piac szabványainak címkézési rendszerek és referenciák bevezetésével történő harmonizálását, de a nemzetközi kereskedelmi tárgyalások tekintetében hangsúlyozza a szabványok nemzetközi szintre történő átváltásának szükségességét;
71. felkéri a Bizottságot, hogy rendszeresen tekintse át és vizsgálja felül az olyan eszközöket, mint a címkézés és az energiahatékonysági szabványok, hogy azok tükrözzék a technológiai fejlődést;
72. hangsúlyozza a készülékek, irodai berendezések, elektronikai eszközök és ipari motorok európai piaca átalakításának fontosságát az energiahatékonyság növelése érdekében; úgy véli, hogy ezt szigorúbb minimális szabványi előírások, progresszív közbeszerzési programok, célzott tájékoztatókampányok és továbbfejlesztett energiacímkék bevezetésével lehet megvalósítani;
73. azt a véleményt vallja, hogy a rendszer forgatható „fehér tanúsítványait” pillanatnyilag nem kellene alkalmazni, meg kellene várni a szennyezőanyag-kibocsátás kereskedelmének eredményeit, és először a szennyezőanyag kereskedelmi rendszert kell optimalizálni a jelenlegi tapasztalatok figyelembevételével;
74. hangsúlyozza, hogy a „fehér tanúsítási” rendszer hatásait pontosan fel kell mérni, mielőtt az bevezetésre kerülne; megállapítja, hogy ugyanazon megtakarítások más módon is elérhetők;
75. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a mezőgazdasági ágazatban az energiamegtakarítás lehetőségeit, és építse be azokat az e területre vonatkozó kezdeményezéseibe;
76. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az olyan termékek és technológiák elterjesztését, amelyek biztosítják, hogy az áruk és készülékek csak akkor fogyasszanak energiát, amikor arra ténylegesen szükség van (például mozgásérzékelő világítás és készenléti mód nélküli készülékek);
77. felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy fogyasztóvédelmi rendszereik szigorúak és hatások legyenek, hogy azok a készülékek, amelyek nem felelnek meg az EU meglévő címkézési rendszereinek, ne juthassanak be az EU piacára;
78. szorgalmazza a közlekedési ágazatban egy „kilóméterenkénti energiafogyasztás” címke mielőbbi bevezetését, hogy a fogyasztók például a vasúti, légi és közúti közlekedés között azok energiavonzatának ismeretében választhassanak;
79. úgy véli továbbá, hogy az európai személygépkocsi-címkézési rendszert olyan intézkedésekkel kell megerősíteni, amelyek előmozdítják az alacsony CO₂-kibocsátású és/vagy biohidrogénnel hajtott gépjárművek piaci bevezetését, valamint olyan átfogóbb intézkedésekkel, mint a sebességkorlátozások sokkal erőteljesebb érvényesítése, az út- és forgalomkezelő rendszerek és infrastruktúra javítása, valamint a vezetési készségek fejlesztésének támogatása;
80. úgy véli, hogy nemzeti és EU szinten nagy összegeket kell kutatásra és fejlesztésre fordítani, hogy lehetővé váljon az energiahatékonyság lehetőségeinek kiaknázása, és ebben a tekintetben bírálja az állam- és kormányfőknek a 2007–2013 közötti pénzügyi keretre vonatkozó határozatát, valamint a hetedik kutatási keretprogram költségvetésének ezzel összefüggésben való csökkentését; fontosnak tartja, hogy az Európai Unió jó példával járjon elől azáltal, hogy – az energiahatékonyság növelésének, a kibocsátás csökkentésének és az új és hatékony felszerelések és rendszerek egész világra kiterjedő piacának óriási lehetőségére tekintettel

2006. június 1., csütörtök

– kiemelten kezeli és nem csökkenti a hetedik keretprogramban az energiahatékonyság területén előirányzott kutatási kiadásokat és kéri, hogy a tagállamok, a gazdaság és a hetedik keretprogram érnek el eredményeket ezen a területen; azon a véleményen van, hogy CIP-nek fontos szerepet kell játszania az új technológiák támogatása és piacra juttatása terén;

81. hangsúlyozza, hogy a releváns európai pénzügyi eszközöknek, úgymint a strukturális alapoknak, kohéziós alapoknak, kutatási és fejlesztési programoknak, valamint a CIP-nek lényegesen nagyobb prioritást kell adniuk az energia megőrzését és az energiahatékonyságot szolgáló beruházásoknak; felszólítja a nemzetközi finanszírozó intézeteket, úgymint az Európai Befektetési Bankot, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankot, a Világbankot és a bankokat is nemzeti szinten, hogy minden tevékenységükbe iktassák be az energia-felülvizsgálati eljárásokat, legyenek az energia-megőrzésre szakosodott részlegeik és kezdeményezzék a beruházásokhoz – például az épületek vagy a közlekedési infrastruktúra gyorsított helyreállításához kapcsolódva – különleges hitelkeretek létrehozását, áramvonalasítsák a kockázati tőkéhez való hozzáférést az energiahatékonysági beruházásoknál, és az adminisztratív terhek csökkentése érdekében vezessenek be egységesített kockázateértékelést az energiahatékonysági beruházásoknál;

82. felszólít a kohéziós alap olyan területekre történő kiterjesztésére, mint az energiahatékonyság és a tiszta városi kommunikációs és tömegközlekedési rendszerek ösztönzését célzó intézkedések, amelyek különösen értékesek az új tagállamok számára, ahol a legnagyobb az energiamegtakarítás lehetősége;

83. felszólítja a Bizottságot, hogy alkalmazzon horizontális megközelítést jövőbeni politikái vagy jogalkotási javaslatai felvázolásakor annak biztosítására, hogy az energiahatékonysági kritériumokat változatlanul figyelembe vegyék; továbbá úgy véli, hogy az energiahatékonyságot kedvező kiindulási alapként kellene kezelni a közösségi támogatások odaítélési eljárásaiban;

84. felismeri, hogy a Bizottság saját erőforrásai az energiahatékonyság terén nem felelnek meg sem az e területen fennálló törekvéseknek, sem a cselekvés sürgős voltának; felszólítja a Bizottság elnökét arra, hogy biztosítsa megnövelt erőforrások rendelkezésre bocsátását ahhoz, hogy a Bizottság saját erőforrásai megfeleljenek az e területen fennálló törekvéseinek;

85. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot arra, hogy az energiahatékonyság területén fokozzák a nemzetközi együttműködést annak biztosítása érdekében, hogy az új szabályozások és előírások ne osszák meg a globális piacot;

86. úgy véli, hogy az energiahatékonyság globális szinten történő ösztönzése legalább olyan fontos, mint az energiatermelő országokkal folytatott párbeszéd; úgy véli, hogy az energiahatékonyságot integrálni kell az EU külpolitikájába, nem kevésbé a fejlesztési együttműködésébe, valamint az energiatermelő országokkal és a feltörekvő országokbeli partnerekkel folytatott párbeszéd kereteibe (ideértve Kínát, Indiát és Brazíliát) és a kelet-európai, a Balkán- és a mediterrán-térség országait, valamint az afrikai, karibi és a csendes-óceáni térség országait;

87. rámutat arra, hogy jelenleg Európában körülbelül 188 millió háztartási gép tíz évnél idősebb, és cseréjükkel az általuk igényelt energia körülbelül 50%-a megtakarítható lenne; felszólítja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy megfelelő, közgazdaságilag orientált intézkedések révén gyorsítsák fel e készülékek cseréjét, például a gyártóknak nyújtott adókedvezményekkel vagy a kedvezményes fogyasztói árakat tartalmazó kampányokkal;

88. felhívja a Bizottságot az információs és kommunikációs technológiák tudatos felhasználásában rejlő lehetőségek feltárására az energia- és anyaghatékonyság növelése érdekében az anyagmentesítésen, az intelligens épületeken, a közlekedés kiváltásán stb. keresztül, valamint az e fejlesztések ösztönzéséhez szükséges politikai keretek biztosítására;

89. felhívja a Bizottságot, hogy tárja fel, milyen lehetőségeket nyújt a belső villamosenergia-piac az energia hatékonyabb felhasználására, kihasználva a hatékony és ugyanakkor alacsony szénigényű energiatermelés komparatív előnyeit bizonyos országokban, és ezzel egy időben mérlegelje, hogy a nemzeti kibocsátáscsökkentési kvóták rendszerének van-e értelme a határokon átnyúló kereskedelem megnövekedése által jellemzett helyzetben;

90. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.